



ØKONOMI- OG  
ERHVERVSMINISTEREN

14. maj 2009

**Besvarelse af spørgsmål 27 ad L 120 stillet af Erhvervsudvalget den 13. maj 2009.**

ØKONOMI- OG  
ERHVERVSMINISTERIET  
Slotsholmsgade 10-12  
1216 København K

**Spørgsmål 27:**

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 13. maj 2009 fra Finansrådet, jf. L 120 - bilag 20.

Tlf. 33 92 33 50  
Fax 33 12 37 78  
CVR-nr 10 09 24 85  
oem@oem.dk  
www.oem.dk

**Svar:**

Finansrådets har i brev af 13. maj 2009 til Erhvervsudvalget oplyst, at Finansrådet sætter pris på ændringsforslaget vedrørende hvidvasklovens § 15, stk. 2 om klarlæggelse af fuldmægtiges identitet. Ændringsforslagets § 15, stk. 2 lyder: *"Hvis en person eller virksomhed handler på vegne af en anden, skal den pågældendes identitet klarlægges på baggrund af en risikovurdering. Den reelle kunde skal identificeres og legitimeres i overensstemmelse med kravene i denne lov."*

Finansrådet finder dog, at identifikationen af fuldmægtige ikke skal ske på baggrund af en risikovurdering, som det er foreslået i ændringsforslaget. Begrundelsen herfor er, at dette efter Finansrådets opfattelse vil indebære, at der vil gælde skærpede krav i tilfælde, hvor der er tale om en fjernkunde, idet en sådan betragtes som en "højrisikokunde". I stedet foreslår Finansrådet, at det i lovbestemmelsen udtømmende beskrives, hvad der skal gælde, når kunden ved brug af fuldmægtige benytter sig af officebanking og Self Service Management, hvilket er det mest anvendte betalingssystem af staten, kommuner og virksomheder, der skal foretage betalinger.

For det første vil jeg bemærke, at ændringsforslaget omhandler fuldmagtsforhold generelt, og ikke kun fuldmagtsforhold, hvor der konkret benyttes de af Finansrådet anførte betalingssystemer.

For det andet skal det bemærkes, at § 15 stk. 2, 1. pkt., ikke omhandler kunder, men fuldmægtige.

Hvidvasklovens § 19 om skærpede legitimationskrav vedrører kun legitimation mv. af højrisikokunder, og ikke legitimation af fuldmægtige, hvilket netop derimod foreslås reguleret i ændringsforslaget.

Pengeinstituttets risikovurdering efter § 15, stk. 2, 1. pkt., for så vidt angår fuldmægtige skal baseres på et konkret skøn i det enkelte tilfælde, jf. eksemplerne i bemærkningerne til nr. 14 i ændringsforslaget, uanset

om kunden er fjernkunde.

Finansrådet bemærker tillige, at bemærkningerne til ændringsforslaget ikke er skrevet med sigte på de af Finansrådet anførte online – betalingsmetoder, men at bemærkningerne derimod alene omtaler e-mail og telefax.

Hertil skal jeg bemærke, at det i bemærkningerne er anført, at et pengeinstitut typisk vil modtage meddelelser ”*via fjernkommunikation (e-mail, telefax)*”. Jeg kan oplyse, at de af Finansrådet omtalte online-betalingsystemer er omfattede formuleringen ’fjernkommunikation’, og at e-mail og telefax blot er anførte eksempler herpå.

Finansrådet har endvidere med henvisning til lovbemærkningerne sat spørgsmålstejn ved, hvordan fuldmægtigen i praksis skal kunne dokumentere sin stillingsbetegnelse.

I bemærkningerne til ændringsforslaget er der givet eksempler på, at en afklaring af fuldmægtiges identitet kan ske ved oplysning om/dokumentation af navn og stillingsbetegnelse. Der er alene tale om eksempler, og der er ikke i ændringsforslaget stillet krav om, at den pågældendes stillingsbetegnelse i alle tilfælde skal afklares. Behovet for klarlægning af stillingsbetegnelsen må i øvrigt vurderes i sammenhæng med kravet i § 15, stk. 1, 2. pkt., hvor pengeinstituttet skal sikre sig, at den, der handler på en andens vegne, er beføjet dertil.

Samlet er det min opfattelse, at der ikke er behov for en ændring af ordlyden af § 15, stk. 2, 1. pkt, eller af lovbemærkningerne som foreslået af Finansrådet.